

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه مولف تبصره الاخوان در بیان اکبریت قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 8، شماره 15 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

زهرا خسروجردی - دانشجوی دکتری گروه علوم قرآن و حدیث و زبان و ادبیات عرب، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حبیب الله عظیمی - استادیار پژوهشی، کتاب خانه ملی، تهران، ایران.

علی رضا باقر - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث و زبان و ادبیات عرب، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

حدیث ثقلین بیانگر اعتقاد شیعه به تحریف ناپذیری قرآن و عصمت ائمه (ع) است. این حدیث به پیروی از قرآن و عترت توصیه می کند. در این زمینه مباحثات و شبهاتی بین علما مطرح بوده است، منازعاتی مثل بحث برتری قرآن یا عترت. ملا اسماعیل خواجهوبی، یکی از دانشمندان بزرگ قرن دوازدهم در دوره صفویه، معاصر علمایی همچون صدرای شیرازی، شیخ بهایی و مجلسی بود. او در پاسخ به شبهات وارد شده درباره اثبات برتری قرآن بر عترت با توجه به احادیث اکبریت و افضلیت قرآن، کتاب تبصره الاخوان فی بیان اکبریه القرآن را نوشت. او در این کتاب احادیث ثقلین را که در آن الفاظ «اکبر»، «اقدام»، «اطول»، «اعظم» و «افضل» وجود دارد، بر اساس سندها و روایات بررسی، و اثبات می کند که این احادیث با سند معتبر در کتب شیعه وجود دارد و همچنین با قواعد حدیثی (مثل عام و خاص، مطلق و مقید، ناسخ و منسوخ و قواعد ادبی و نحوی) قرآن را در این بحث اکبر و افضل بر عترت می داند. تمسک به قرآن و عترت به عنوان برنامه زندگی از شروط لازم برای رسیدن به صراط مستقیم الهی است که اگر بخواهیم در مسیر انسانیت قدم برداریم باید از آنها پیروی کنیم.

کلمات کلیدی:

قرآن، عترت، اکبریت، افضلیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1498116>

